

i inFORMACIJE

Humanitarna udruga Ivan Merz raspisala je natječaj za dodjeljivanje stipendija studentima slabijeg imovinskog stanja.

Više informacija na: <http://www.udruugaivanmerz.hr/novost.php?id=23>

Tečaj ikonopisanja za studente KBF-a, 5.-12.11.2012.

Prijave traju do kraja mjeseca. Više informacija na stranicama Fakulteta.

Kontakt brojevi: 099 202 3277 - Lidija i 095 856 6095 - Katarina

Natjecanje za najbolji teološki ogled na temu: „Za njih nije bilo mjesta“

Tekst (do 10 kartica) u tri primjerka predati predsjedniku studentskog zbora najkasnije do 10. prosinca 2012.

Euharistijska slavlja na KBF-u

Svakim danom u 7.25h u studentskoj kapeli

Urednica: **Katarina Gugić**

Uredničko vijeće: **Jelena Arambašić** i **Ana Marčinko**

Grafički obradio: **Marko Grgić**

Za sve ostale informacije možete se obratiti na: studentskilist@gmail.com

LiST Studenata Teologije

GODINA V :: listopad 2012. :: BROJ 2. (11)

UVODNA RIJEČ

Prošli četvrtak, 11. listopada, proglašena je Godina vjere za čitavu Crkvu. Ona će trajati do 24. studenog 2013. godine. No, zbog čega je proglašena Godina vjere?

Zbog sekulariziranog društva, relativističkog mentaliteta, duhovnjačkog sinkretizma, reći će neki. No, to ipak nije primarni razlog. Godina vjere proglašena je upravo zbog onih koji se deklariraju vjernicima, a kojima vjera nije temelj na kojem grade svoj život. Vjera kod velikog broja deklariranih katolika podrazumijeva tradiciju, kulturnu baštinu i obredno obilježavanje važnih trenutaka u životu.

No, je li to vjera na koju nas poziva Isus Krist? Vidjet ćemo u ovom LiST-u da je središnji moment naše vjere usklik: „Vjerujem u Tebe!“

Na dan proglašenja Godine vjere u katedrali sv. Dujma naš je nadbiskup, msgr. Marin Barišić, predvodio i misno slavlje za početak akademske godine. U svojoj je homiliji rekao i sljedeće: „Vjera je dar koji se mora uvijek iznova otkrivati u svakodnevnom životu, a to se čini kroz iskustvo Božje ljubavi koje se stječe u molitvi. Biti u blizini Krista znači biti u blizini vatre, i stoga plamen naše vjere gori koliko smo uz izvor

njenog plamena, Isusa.“ U ovim nadbiskupovim riječima odjekuju i one papine: „U mnogim područjima diljem svijeta riskira se mogućnost da se vjera do kraja ugasi, kao plamen bez ulja.“

U vjeri, potrebno je održavati vatru. Življena vjera jest vatra koja može osvjetljavati i grijati velik prostor i biti izvor života velikom broju ljudi. U ovom LiST-u vidjet ćemo i biblijske temelje takve vatrene vjere, koja za nas kršćane uvijek ostaje prototip i poticaj, nada i pouka.

Biti sol zemlje i svjetlo svijeta uloga je koju nam je dodijelio sam Gospodin. Biti u svijetu ali ne od svijeta je egzistencijalna napetost koju proživljava svaki kršćanin. Kako biti u ovakvom svijetu? Ne možemo birati vrijeme u kojem ćemo živjeti i djelovati, ali biramo hoćemo li činiti ono što možemo s vremenom koje nam je dano. A vjerujemo da nas je Bog htio upravo ovdje i sada.

Crkva nas poziva da kroz ovu Godinu vjere ponovno otkrijemo radost življenja vjere u odnosu sa živim Kristom i plamenom njegove ljubavi, a koja se dalje spontano prenosi samim našim životom i djelima ljubavi, kao svijeće koje se pripaljuju jedna na drugu.

Urednica

JA SAM VRATA

Papa Benedikt XVI. apostolskim pismom u obliku motu proprija *Porta fidei* proglasio je Godinu vjere. Takva vrata, "vrata vjere", vode u zajedništvo s Bogom u njegovoj Crkvi i uvijek su nam otvorena. Preko njihova se praga može prijeći kada je Božja riječ naviještena i kada srce dopusti da ga oblikuje milost koja preobražava. Proći kroz ta vrata znači krenuti na put koji traje cijeli život (usp. PF 1). Naše nas poslanje potiče da izađemo iz svojih okvira te svim ljudima navijestimo blagu riječ spasenja djelima i riječima, odnosno čitavim svojim životom. U Svetom pismu čitamo o Pavlovom poslanju poganima koje se naznačuje kao Božje djelo kojim je Bog i poganima otvorio pristup vjeri (usp. Dj 14,27). Vjera dakle ne pripada području tvorivosti i napravljenoga, već području temeljnih opredjeljenja na koje čovjek mora neizbježno odgovoriti a to se može samo na jedan način - vjerom. Iz toga proizlazi da svaki čovjek mora na neki način "vjerovati". Tlo na kojem naša egzistencija kao cjelina može stajati i živjeti ne može biti učinjeno, stečeno, već se može samo primiti. U kršćanstvu vjerovati znači svoju egzistenciju shvatiti kao odgovor Riječi, Logosu, koji sve nosi i drži.

Važno je prihvatiti da nam je smisao već poklonjen te da ga trebamo samo primiti. Primanje ima prednost pred činjenjem. Dakle, mi smo *primili* i samo zato možemo i *činiti*. Središnji obrazac kršćanske vjere glasi: "Vjerujem u Tebe!". Takva vjera ne živi samo od toga što postoji objektivni smisao, nego i od toga što me taj Smisao

poznaje i ljubi. Traži da mu se povjerim poput djeteta (usp. Mk 10,14-15). Svi sadržaji oko kojih kruži vjera samo su konkretizacija onog obrata na kojem sve počiva, onog "Vjerujem u Tebe!" Vjera ima svoje mjesto u činu obrćenja, preokreta u biću, koje se više ne klanja vidljivim stvarima već se priklanja povjerenju u Nevidljivo. Na pragu toga M. Heidegger će reći da vjera znači obrat svega čovjeka koji od sada stalno strukturira ljudsko biće. Razlika između vjere i obične filozofije vidi se u tome što je filozofija plod umovanja a vjera se stječe slušanjem (usp. Rim 10,17). Ona dakle dolazi izvana, ona je poziv i dar. Logika vjere ide za tim da sve više usvajam ono što sam primio.

Svaki čovjek posjeduje vjeru samo kao "symbolon" (grč. *sym-ballein*=skupiti, sjediniti), kao nesavršeni i otkinuti komad koji svoje jedinstvo i cjelinu može naći tek u povezanosti s drugima i s Bogom. Vjera traži jedinstvo, zahtijeva zajednicu vjernika i kao takva se bitno odnosi na Crkvu. Vjera pruža istinu kao put i tek tada ona postaje čovjekova istina. Katekizam nas uči da razlog našeg vjerovanja nije u tome što se objavljene istine čine istinite i razumljive u svjetlu našeg naravnog razuma. Mi vjerujemo zbog autoriteta samoga Boga objavitelja koji ne može prevariti ni biti prevaren (usp. KKC 156). Dar vjere možemo izgubiti ili on može biti stavljen na kušnju. Sveti Pavao opominje Timoteja te mu predaje zadatak u skladu s proroštvima nekoć nad njim izrečena: na njih oslonjen, on ima biti boj plemeniti imajući vjeru i dobru savjest koju su neki odbacili i doživjeli brodolom vjere (usp. 1Tim 1,18-19). Važno je moliti Gospodina da nam uveća i umnoži vjeru. Mi sa čvrstim pouzdanjem vjerujemo da je Gospodin Isus pobijedio zlo i smrt. Istim se tim pouzdanjem povjeravamo njemu: On, prisutan među nama, pobjeđuje moć zla a Crkva, vidljiva zajednica njegova milosrđa, ostaje u njemu kao znak konačnog pomirenja s Ocem (PF 15).

Ovo razmišljanje koje sam temeljio na mislima pape Benedikta XVI. završavam

*Dragi Bože,
nemam pojma kamo idem.
Ne vidim put ispred sebe.
Ne znam zasigurno gdje će to završiti
niti zaista poznajem sebe,
a činjenica da mislim da*

djelićem proglasa našeg nadbiskupa od 14. listopada ove godine, pri otvaranju Godine vjere za našu nadbiskupiju: "Vrijeme je da svi počnemo više govoriti srcem i djelima: kako u župi tako i u obitelji, na radnom mjestu i u javnim nastupima. Samo će tako naše poslanje imati snagu uvjerenosti. Zato nam je darovano milosno vrijeme Godine vjere da bolje upoznamo sadržaje evanđeoske poruke i trajno otkrivamo ljepotu i snagu slobode djece Božje. Snaga vjere je radost susreta sa živom osobom Isusa Krista koji mijenja naše srce, pročišćuje i obogaćuje međuljudske odnose te oblikuje čitav naš život. U takvoj snazi vjere svaki kršćanin postaje svjedok i apostol Radosne vijesti za izgradnju boljeg svijeta".

Domagoj Jelača

*slijedim tvoju volju
ne znači da zbilja tako i činim...
Ali ja vjerujem da želja da Ti ugodim,
Ti već ugađa...
I nadam se da imam tu želju....*

Thomas Merton